

ઈમાનના લાભો

ઈમાનના અસંખ્ય લાભો છે. જો બધાની અવગણના કરીને માત્ર કહીએ કે આનાથી અલ્લાહ ત્રાસાલાની પ્રસમતા અને ખુશી પ્રાપ્ત થાય છે, તો આનાથી વધારે મોટી વાત બીજી કઈ હોઈ શકે છે. દુનિયા અને આભિરત (પરલોક)માં અલ્લાહ જેનાથી રાજી અને ખુશ થઈ જાય તેને બીજું શું જોઈએ.

પરંતુ ના ! આ દુનિયામાં ઈમાનવાળાઓ જ અલ્લાહવાળા છે, અલ્લાહના મિત્ર અને તેના પ્રિય છે. તેથી તેમના ઉપર અલ્લાહની અપાર દયા અને કૃપાઓ થતી રહે છે. એક મોમિન માટે તેનું ઈમાન જ દુનિયા અને આભિરતમાં ભલાઈનું મૂળ તેમજ સફળતા અને સૌભાગ્યનો ખોત છે.

અલ્લાહ મોમિનોની રક્ષા કરે છે :

મનુષ્યોના માર્ગદર્શન અને નિર્દેશ માટે અલ્લાહ તાઓલાએ પયગંબરો અને ઈશદૂતોનો કમ શરૂ કર્યો. તમામ પયગંબરોએ પોત-પોતાની કોમ (જાતિ)ના લોકોને અલ્લાહની બંદગી અને તેના અનુસરણનું આમંત્રણ આયું. કેટલાક લોકોએ પયગંબરોના આમંત્રણનો સ્વીકાર કર્યો અને કેટલાક લોકોએ તેમની વાત માનવાનો ઈન્કાર કરી દીધો. માનવાવાળાઓ (મોમિનો)ને અલ્લાહે મુક્તિ પ્રદાન કરી અને ન માનવાવાળાઓ (કાફિરો)ને અલ્લાહે નાખ કરી દીધા. હજરત નૂહ ﷺ ને તોફાનથી બચાવી લેવામાં આવ્યા અને કાફિરોને નાખ કરી દીધા. હજરત ઈબ્રાહીમ ﷺ ને આગથી સુરક્ષિત રાખ્યા, એ જ રીતે હજરત મૂસા ﷺ અને મોમિનોને અલ્લાહ ત્રાસાલાએ પેલે પાર ઉતારી દીધા અને ફિરઓન અને તેની સેનાને દૂબાડી દીધા.

એ જ પ્રમાણે બની ઈસરાઈલનું એક પ્રાય્યાત વ્યક્તિત્વ જરીજ ﷺ નું છે. તેઓ ખૂબ બંદગી કરનારા, આહિદ (તપસ્વી) અલ્લાહવાળા હતા. ખુદાતરસી (ઈશનિષા) અને તકવા (ધર્મનિષા) અને પવિત્રતામાં તેમનું ઉદાહરણ આપવામાં આવે છે. ચોતરફ તેમની પ્રમાણિકતા, સચ્ચાઈ અને શુદ્ધ ચરિત્રની ચર્ચા હતી. એક વાર એક મહિલાએ પોતાના સૌંદર્ય અને આકર્ષક અદાઓથી તેમને ફોસલાવવાની કોશિશ કરી. તેણે જ્યારે-જ્યારે તેમને ગુનાનું આચરણ કરવા પ્રેરિત કર્યા, તેમણે તેનો ઈન્કાર કરી દીધો. એ મહિલા ધુંધવાઈને રહી ગઈ, છેવટે મહાનુભાવ જરીજ ﷺ ને બદનામ કરવાનું કાવતસું કર્યું અને એક ભરવાડની સાથે ગુનાનું આચરણ કર્યું. જ્યારે ભરવાડથી તેનું બાળક પેદા થયું, તો તેણે આ બાળકને જનાબ જરીજ ﷺ થી જોડી દીધું અને દરેક ઠેકાણો એવું જ કહેતી ફરતી કે આ જરીજનું બાળક છે. છેવટે જરીજ ﷺ બદનામ થઈ ગયા. લોકોએ ગુસ્સામાં આવીને તેમને માર્યા-પીટ્યા, તેમની ઈબાદતગાહને ધ્વંસ કરી નાખી અને તેની હત્યા કરવા તૈયાર થઈ ગયા.

જનાબ જરીજ ﷺ ખરા અર્થમાં મોમિન હતા. તેઓ નિર્દોષ હતા. તેમને અલ્લાહ પર ભરોસો હતો. અત્યંત ધૈર્ય અને શાંતિથી કંધું કે મને બે રકા'ત નમાજ પઢી લેવા દો. તેથી તેમણે બે રકા'ત નમાજ પઢી અને અલ્લાહ ત્રાસાલાને દુઆ કરી. દુઆ પછી લોકોને કંધું કે બાળકને મારા પાસે લાવો. બાળકને લાવવામાં આવ્યું. તેમણે

બાળકના હાથ પર હાથ મૂકીને પૂછ્યું કે બતાવ, તારો પિતા કોણ છે ? બાળક બોલી પડ્યો કે મારો પિતા ભરવાડ છે. લોકો સાચા મામલાને સમજ ગયા અને પોતે જે કંઈ કર્યું તેના પર પસ્તાવો કરવા લાગ્યા. જનાબ જરીજ ﷺ ની સાથે જે દુર્ઘટાની કરવામાં આવ્યો હતો તેની માફી માગવા લાગ્યા, કહ્યું કે અમને તમે માફ કરી દો, અમે તમારી ઈબાદતગાહ સોનાની બનાવી દઈશું. જનાબ જરીજ ﷺ એ તે બધાને માફ કરી દીધા અને કહ્યું કે સોનાની બનાવવાની જરૂર નથી, જે રીતે માટીની હતી એ જ રીતે બનાવી આપો.

જો મોમિન પોતાના ઈમાનમાં સાચો અને પાકો હોય, તો અલ્લાહ તૃઆલા આ જ પ્રમાણે મોમિન બંદાની રક્ષા કરે છે અને તેનો બચાવ ગૈબ (પરોક્ષ)થી કરે છે. આમ, કુર્અનમાં ફરમાવ્યું :

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الْلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ﴿٣٨﴾ الحج: ٣٨

અનુવાદ : “સાંભળી લો, નિશ્ચિતપણે મોમિનોના દુશ્મનોને સ્વયં અલ્લાહ તૃઆલા હટાવી દે છે.”
(સૂર: હજ, આ.૩૮)

ઈમાનવાળાની મદદ તે આ દુનિયામાં પણ કરે છે અને આખિરત (પરલોક)માં પણ કરશે. અલ્લાહનો ઈરશાદ છે :

﴿إِنَّا لَنَصْرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُولُونَ أَلَا شَهَدْنَا﴾ ﴿٥١﴾ غافر: ٥١

અનુવાદ : “નિશ્ચિતપણે અમે અમારા રસૂલો (ઈશદૂતો)ની અને ઈમાનવાળાઓની મદદ દુનિયાના જીવનમાં પણ કરીશું અને એ દિવસે પણ જ્યારે સાક્ષી આપવાવાળા ઊભા હશે.” (સૂર: ગાફિર, આ.૫૧)

ફરિશ્તાઓ મોમિનો માટે ઈસ્તગફાર (માફીની દુઆ) કરે છે : અલ્લાહ તથાલાએ ફરમાવ્યું :

﴿أَلَّذِينَ يَجْلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ، يُسَيِّحُونَ بِمُحَمَّدٍ رَّبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ، وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ﴿٧﴾ غافر: ٧

અનુવાદ : “અર્શને ઉઠાવનારાઓ અને તેના આસપાસના ફરિશ્તાઓ પોતાના રબનું સ્મરણ તેની પ્રશંસાની સાથે કરે છે અને તેના પર ઈમાન રાખે છે અને ઈમાનવાળાઓ માટે માફીની દુઆ કરે છે.”

(સૂર: ગાફિર, આ.૭)

રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું :

"مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ، إِلَّا مَلَكًا يَنْزِلُهُ أَنَّ، فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفَقًا خَلَفًا، وَيَقُولُ
الآخَرُ: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلَفًا" (متفق عليه)

અનુવાદ : "બંદાઓની એવી કોઈ સવાર પસાર થતી નથી, જેમાં બે ફરિશતાઓ અવતરિત ન થતા હોય, જેમાં
એક કહે છે કે હે અલ્લાહ ! ઉદાર અને દાનીને શ્રેષ્ઠ બદલો આપ અને બીજો ફરિશતો કહે છે કે હે અલ્લાહ !
કંજૂસ અને હદ્યના સંકુચિત વ્યક્તિને નુકસાન થાય." (મુતાફિક અલયાહી)

આપ كَمْ એ વધુમાં ફરમાવ્યું :

"الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَالَةِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ، مَا لَمْ يُحْدِثْ، تَشْوُلُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ
لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ" (البخاري).

અનુવાદ : "જ્યાં સુધી તમારા પૈકી કોઈ વ્યક્તિ નમાઝ પદ્ધી પોતાની નમાઝની જગ્યા પર રહે છે, ફરિશતાઓ
તેના માટે હુઅા કરતા રહે છે કે હે અલ્લાહ ! આના પર સલામતી થાય, હે અલ્લાહ ! આના પર દયા કર."
(બુખારી)

